

Ο Σοφούλης ανακάλεσε τότε στην ενεργό υπηρεσία τον Στρατηγό Αλέξανδρο Παπάγο στον οποίο ανέθεσε αρχικά το βαθμό του Αρχιστρατήγου του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος συνέχιζε να πολεμά με τον Δημοκρατικό Στρατό των ανταρτών και στον οποίο τον Οκτώβριο με το τέλος του ανταρτοπολέμου έδωσε το βαθμό του του Στρατάρχη.

Στη νέα κυβέρνηση συνεργάστηκαν οι Τσαλδάρης, Βενιζέλος, Μαρκεζίνης του Νέου Κόμματος και Κανελλόπουλος ενώ ο Γεώργιος Παπανδρέου αρνήθηκε συνεργασία.

Η επιστροφή του Παπάγου στην ενεργό υπηρεσία και η ανάθεση σ' αυτόν εξουσιών παρομοίων με εκείνες που είχε κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου γινόταν στα πλαίσια των συντονισμένων προσπαθειών με τη βοήθεια της Αμερικής και της Αγγλίας για αντιμετώπιση των Αριστερών ανταρτών που η επικράτηση τους θα σήμαινε πλήγμα κατά της Δύσης και διέξοδο των ανατολικών χωρών και ιδιαίτερα της Σοβιετικής Ένωσης (Ρωσίας κυρίως) στη Μεσόγειο και προς τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής που άρχισαν να εκμεταλλεύονται οι οδυτικές χώρες και εταιρείες.

Ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα αποτελούσε μια σημαντική πηγή της διένεξης των δυο παρατάξεων και στην Κύπρο όπου η μεν Δεξιά τασσόταν ανεπιφύλακτα υπέρ της επίσημης Ελλάδας και της Κυβέρνησης και η Αριστερά υπέρ των ανταρτών και του Δημοκρατικού Στρατού όπως αποκαλούνταν οι δυνάμεις των ανταρτών.

Η πρόοδος των επιχειρήσεων στην Ελλάδα επηρέαζε ανάλογα και την κατάσταση στη νήσο. Ιδιαίτερα η έλλειψη σταθερής κυβέρνησης ήταν το σοβαρότερο πρόβλημα για τη νήσο. Εξάλλου τόσο με τον ελληνικό στρατό όσο και τους αντάρτες βρίσκονταν πολλοί κύπριοι.

Μεταξύ αυτών ήταν ο Ταξίαρχος Μενέλαος Παντελίδης, οι αξιωματικοί Σωκράτης Λοιζίδης, Γεώργιος Χαραλάμπους Αζίνα από την Χλώρακα και Χρ. Χριστοδουλίδης από το Βαρώσι. Οι δυο τελευταίοι μάλιστα έπεσαν στις μάχες.

Με τους αντάρτες βρίσκονταν επίσης πολλοί κύπριοι, ένας δε από αυτούς ο Στρίγγος ήταν μέλος της επαναστατικής κυβέρνησης του Μάρκου Βαφειάδη.

Δυο άλλοι ήταν ο δημοσιογράφος Ανδρέας Γάβρης και ο φοιτητής Γιαννάκης Δρουσιώτης, ο οποίος καταδικάστηκε σε θάνατο από στρατοδικείο για συνεργασία με τους αντάρτες στη Θεσσαλονίκη και η ποινή του μετατράπηκε αργότερα σε ισόβια δεσμά.

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΓΕΩΠΟΝΟΣ Ι. ΔΡΟΥΣΙΩΤΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ 21 6 1948

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗ

Ο Δρουσιώτης ανέθεσε εις τους τότε μεάρχας διαφόρους στόχους, ήτοι την παρακολούθησιν και φωνηώσιν υπό του Νικολαΐδη, εις τόν οποίον διεβιβάσθη ή εντολή δια του Ρούσου των αστυνομικών της Έθν. Ασφαλείας Αιτουρολιό, Ίωαννίδη και Αρχόγλου. Υπό του Ρούσου παρεδόθη επίσης εις τόν Νικολαΐδη κατάλογος έθνοκαφρών των άνω συναικίων, τριβανών προς έτελέσιν.

Ο ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

Επαπρόχριστος ή μάρτυς εις τήν εήτημα του όπλισμού συμπληρώνει ότι δύο πιστόλια παρεδόθησαν υπό του Δρουσιώτη εις τόν Μεράντην δι' άγνωστου γυναικός. Τα πιστόλια ταύτα ή Μεράντης έδωσαν εις τόν Τζόλα προς εξέτασιν και κατά τους ισχυρισμούς των διπετάθησαν εις τήν θάλασσαν, διότι έβρωρήθησαν άχρηστα.

Διά τής επί μέρους εδύσεως του Δρουσιώτη ή μάρτυς εκθέτει ότι ή κατηγορούμενος ούτος επί κατοχής ειργάσθη ως περιφερειακός της ΕΠΟΝ εις τήν Κοζάνην, εις συνδυητός και επικίνδυνος κομμουνιστής. Εις τήν Θεσσαλονίκην ήλθε διά κομματικούς σκοπούς. Έχρησιμοποίησε πολλά φερόνυμα.

Όταν ήρκεν ή υπόθεσις της ΜΑΑ διεκιστάθη ότι ή υπεύθυνος του Πανεπιστημίου, όστις έστρατολόγησε τόν Τσιόσαν, εις ή Δρουσιώτης.

Ούτος ως βοηθός του Αργύρη (Βαμβοκά) κατ' άρχην και μετά την ενταξίν ταύτου εις τής συμμορίας, ως άρχηγός ειργάσθη μετά φανερισμόν δια τήν συγκρότησιν τής οργανώσεως, δια τήν εξαδά άμεισαν αντίληψιν της Ικανότητος των μελών κατήρχετο μέχρι τής βάσεως.

Η δράση του Γιαννάκη

Δρουσιώτη όπως την εξέθεσε ο μάρτυρας κατηγορίας Σπ. Σκουλαρικής στο έκτακτο Κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στις 22 9 1948

ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ "ΛΑΪΚΟΥ ΕΚΔΙΚΗΤΗ"

Ο Δρουσιώτης άρνείται τὰ πάντα

Η εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (24 9 1948) της Θεσσαλονίκης δίνει λεπτομέρειες για τη δίκη του Γιαννάκη Δρουσιώτη. Περισσότερα κατωτέρω

Για την απονομή χάρης στον Κύπριο αντάρτη μεσολάβησαν πολλοί. Βοήθεια ζητήθηκε ακόμα και από ένα άλλο κύπριο αξιωματικό, το Γεώργιο Γρίβα, μετέπειτα αρχηγό της Απελευθερωτικής Οργάνωσης ΕΟΚΑ. Στον Γρίβα απευθύνθηκε ο Λεμεσιανός Γυμνασιάρχης Υδραίος που τον γνώριζε ύστερα από παράκληση των γονιών του Δρουσιώτη, όπως είπε ο Δρουσιώτης στον Παναγιώτη Παπαδημήτρη. Ο Γεώργιος Γρίβας ήταν τότε ηγέτης της οργάνωσης "Χ" που δρούσε εναντίον των Κομμουνιστών και είναι άγνωστο κατά πόσον προέβη σε οποιοδήποτε διάβημα για την τύχη του Δρουσιώτη.

Είς την αβύσσον τού ροδωφαικού σταυρού Ισουλάνθη χίλις η διαίτησιν ην ένωπιον τού Α' τάγματος τού έκτακτου στρατοδικείου δίκη των μελών της συμμοριακής οργανώσεως «Λαϊκός Εκδικητής».

Η συνελεύσις ήρχισε με την εξέτασιν των ρωτημάτων ύπερωπίσεως. Ήξηρήθησαν οι Μτρ. Συνάδουλος, Άρριος, Νεώσιος, Θεοφ. Μυλωνάς (Γυνιάδου), Βασ. Βασιλάκης (Στεργίου), Άπ. Γράνης, Ή. Ρούσης (Ίδίου), Ματσούκας Χρυσόφ. (Τζόλα), Άπ. Παπαδόπουλος (Άρτας), Γιάγγ. Παπαδοπούλης (Ισιδωτής Θεσσαλίου), Κ. Μαζάδου (Ίδίου).

Έλας ήξηρήθησαν οι ερωτήσεις τού Δρουσιώτη, Κυρ. Μήτσος και Γεράσιμος Άντλιας, εκ Κύπρου, πρωτοετείς σπουδασταί τού πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ούτοι ερώτησαν ότι ως εκ της κοινής καταγωγής των συνδέθησαν με τόν κατηγορούμενον Δρουσιώτην, όστις είτε πώς με πρόσωπον και κρίσει, Ούτοι ερώτησαν τας πολιτικάς συνδέσεις. Η οικειότητα τού κατηγορουμένου είνε εκ τού καλύτερου της ήφου. Ο κριστότερος αδελφός σου, Ήλιος μαχόμενος κατά των Γερμανών εις την Ήλλάδα και θεωρείται ως τής Κένουρας ής Ίδίου ήρας. Ο πρώτος ήρωτης λέγει εκ καταστάσει, ότι η διεκδικητική όμάδος, ως πληροφαιρείται, παρακαλούμεται μετά μεγάλου ενθουσιασμού από τού κυπριακού λαού, διότι η οικειότητα τού κατηγορουμένου από της άποψης τού Αλληγιώτη ήργάταις ένωπιος.

Απειθή εις τήν έντονον τας λέγων ενόχον συνέχει απείτα απήρ, ά η, παράδρας, όστις τήν ρώτησιν τού φίλτρου.

— Εάν πώς ήστω ως θεωρείται ότι ά κατηγορούμενος είνε άρχηγός ανιωματικής όργανώσεως, ή όστις είνε σκοπούς αντίνομους και τρομοκρατικούς από τόν θεωρείται προδότην.

Μήτρωσι δέν παρεκλήθησε τήν διακρίσιν... Μάλιστα από άποψησιν κα άκούσεν τήν άπολογίαν τού κατηγορουμένου. Τά λίγα αι έπί αι κατηγορηματί... Ήλιος τας αρχαιότητας μήνας σης στήσε και τήν γνώσιν αυτήν κα τήν ματηρεσίαν εις τήν κυπριακήν δασήν...

Ο ΜΑΡΤΥΣ ΔΛ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ

Μετά ελιγμένον έίσωσθη προέβηται τας ήξιμον ά ερώτησιν κατηγορίας Άρριος, Νεώσιος, εκ τού σπλάγγος της κατηγορούσεως όστις έπιλάλη της κατηγορίας, λέγει αδιαφορικών παρεδόμεν.

Όστις έβλέπει ότι άπερίλη δε τήν ένωπιον τού Μήτρω Άρριος και ένωπιον τού σπλάγγος. Όταν μετά τήν άπελευθερίαν τούσθλας εις Θεσσαλονίκην, ένταχθη ως στέλεχος εις τήν ΕΠΟΝ Άλγιν Βασιλείου και Τούμα. Ής εκ της ήξιμονος τού πρώτου συνελάθη με τήν κατηγορούμενην Σάβωλη Θεοφανίου, ήτις ήτο μέλος τού παρανομού αντρούλιου της ΕΠΟΝ άνατελικού τούτου.

Συνελάθη ένόμιον, ήτις ένόμιον κατασχέθη από της άποψής τού δολίου τυπογράφου τού και ήτο άναργός, άπελευθερώθη από τήν Βενιά και ήχρησε τήν συνδρομή τής Θεοφανίου, ή όστις ένωπιονος, εις πρώτην καταστάσει, έβλεπε τήν άποψησιν, ότι έπιλαλη τούσθλας κα άρριος ήδ. Τας ένόμιον τού 1947 η Θεοφανίου τάν ενόμιον με τούσ Δρουσιώτην και Βασιλείου από τήν καταστάσει τών όπλων ένόμιον κα άρριος έβλεπε εις τας ένταχθέν τούσθλας. Τών Δρουσιώτην ά γνάμπος με τούσ ένόμιονος, τών Βασιλείου άς Άρριος και τής Θεοφανίου άς Άλγιν.

ΒΕΤΙΛΙΑΣ (νομάδας).— Τούσ ήξιμον για τούσ σκοπούς της όργανώσεως.

ΜΑΡΤΥΣ.— Πρώτος μου μέλος ά Βερβόδας και όστις ά Δρουσιώτης. Μού ήξιμον ήστωσε τας όι κομμουνιστικές και τί έβου καταστασε προπακούον ά δημοκρατίαν προκήρυξιν στην Ήλλάδα για τήν κινήσιν τούσ Δρουσιώτην, τής Ήστω και τούσ άνηκουσ τυπογράφου τού. Ήλιος ήστωσε τούσ ένόμιονος στην άνατελικήν άποψη τούσ. Ως όργανώσεως τού ένόμιονος και ό άλλους στόχους για τήν καταστάσει τούσ.

τομικών λαϊκών όργανιστί. Αποφάσεις άν άν παρνομι παρ άν τήν άποψη τού δημοκρατικού στρατού άν έντελούς διαταγής τού άρχηγίου. Όταν έπι παρνομι τής τρομής μας, τότε άς καταρροπούμε σέ άλλους τυπογράφους και άς καταρροπούμε από τήν άποψη τούσ ένόμιονος τού έργο τού δημοκρατικού στρατού.

ΠΡΟΒΑΡΟΙ.— Τά υίλη άν τας έπιμαρες από τής ΚΟΒΕΣ.

ΜΑΡΤΥΣ.— Από τής Κόβες και τήν ΕΠΟΝ, τών Τζόλα, ά πρώτος τού άρριος, τού τών έβλεπε η Άλγιν. Μάλιστα στην Τζόλα και τής Μήτσου γιέ τούσ σκοπούς και τούσ ένόμιονος άν με άναργός προπακούον. Τών Στεργίου τής άνατελικής τούσ συμμορίας, με ένόμιον άν με τής συνδέσει διά προσωπικής έπιμαρες η Άλγιν.

Είς άλλην συνάντησιν η Άλγιν με ένόμιον με τών Β. Λαοκρατίων, τού μέλους για τούσ σκοπούς από τούσ ένόμιονος. Όταν όστις μέλος με τής Άλγιν, όστις καταρροπούσε να καταρροπού τήν Βασιλείου τού και άλγιν, κα γιέ ένόμιονος, Τούμας.

Έτσι, συνεχίζει ά μάρτυς, ότι τας μέλη της όμάδος άν έβλεπαν ήλιο και ήλιο ά Στεργίου, έστωσαν ά ρωτησίν τούσ τούσ. Ο Δρουσιώτης με έπιμαρες, έπιμαρες η συνεχίζοις τών ένόμιονος καταρροπούσε από έπιμαρες ένόμιονος, και πριν άν από τήν άποψη τού ένόμιονος, καταρροπούσε, έπιμαρες...

Με έπιμαρες να συνεχίζοις τής ένόμιονος. Έστωσαν συνάντησιν τής ένόμιονος και με τας Τζόλα και Μήτσου, από άποψη τού ένόμιονος. Ήλιος και ά Δρουσιώτης, Μήτσου τών ένόμιονος και τής ένόμιονος για τήν καταστάσει. Μάς έπιμαρες ότι άν παρνομι έπιμαρες και ένόμιονος.

Λεπτομέρειες από τη δίκη του Γιαννάκη Δρουσιώτη, για τη δράση του με τους κομμουνιστές. Άλλες πληροφορίες της εφημερίδας ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στην επόμενη σελίδα

Ο ιστορικός Κώστας Κύρρης, φοιτητής στη Θεσσαλονίκη την περίοδο εκείνη αφηγήθηκε αργότερα στον Κλείτο Ιωαννίδη (Κυριάκος Μάτσης, ο Οραματιστής, εκδόσεις Αρμίδα, τόμος Α σελ. 182:

"Το 1948 ο Γ. Δρουσιώτης, παρεπέμφθη στο Στρατοδικείο. Οι κατηγορίες ήταν τέτοιες που δεν υπήρχε άλλη καταδίκη από το θάνατο, και ακούμε κατάπληκτοι ότι ο (ήρωας του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ) Κυριάκος (Μάτσης) παρά το ότι είχε προσχωρήσει στη δεξιά Θεσσαλονίκης, (αρχικά ήταν ενθουσιασμένος με το ΕΑΜ, το φοβερό αυτό κίνημα, και πίστεψε για αρκετό διάστημα και αυτός μαζί μας αλλά σαν άρχισε ο εμφύλιος ο Κυριάκος το θεώρησε εθνική προδοσία) πήγε μάρτυρας υπερασπίσεως του Δρουσιώτη στη δίκη, που ήταν μεγάλη τόλμη, τον βρήκα κάπου και τον ρώτησα: "Κυριάκο, γιατί πήγες στην υπεράσπιση του Δρουσιώτη, εσύ ένας δεξιός αγωνιστής;"

"Κοίταξε", μου λέει, "εγώ έγινα δεξιός γιατί πίστευα πια ότι ο εμφύλιος πόλεμος ήταν προδοσία. Αλλά δεν μου έφταιξε σε τίποτε ο Δρουσιώτης, που πίστευε σε ιδέες και ήταν και φίλος μου. Ηξερα πως είναι αγνός άνθρωπος. Και γι' αυτό τον υπεράσπισα". "Με κίνδυνο δικό σου", του λέω. "Ναι" μου λέει".

Για τη δίκη του Δρουσιώτη η εφημερίδα "Δημοκράτης" έγραψε στις 3 Οκτωβρίου 1949 σε αναδημοσίευση από την εφημερίδα "Μακεδονία" της Θεσσαλονίκης:

"Σχετικά με τη δίκη και καταδίκη σε θάνατο του συμπατριώτη μας Γ. Δρουσιώτη στη Θεσσαλονίκη παίρνουμε από τη μοναρχοφασιστική εφημερίδα "Μακεδονία" τα ακόλουθα στοιχεία: Ο Γ. Δρουσιώτης, που τον παρουσιάζουν σαν άρχηγό της οργάνωσης "Λαϊκός

Περαιτέρω ο μάρτυς αναφέρει ότι ο Δρουσιώτης τον συνάντησε με μίαν άγνωστη, ή άσπια στο Παπάση του Έβρου ένα θέμα με πιστόλια και χειροβομβίδες που τὰ μέταζε ως άχρηστα.

Συνεχίζων εκθέτει ότι ο Δρουσιώτης τον παρετήρησε ότι σαμποτάρει την δουλειά, διότι δίν έπιτέλεσε την έντολήν του να φρονίζουν με τὸ χανί.

Β. Ε.— Η κατηγορούμενη Θεοφανίδου τί ρόλον έπαιξε;

ΜΑΡΤΥΣ — Ένω τὴν ένώριστα ως σύνδεσμον μεταξύ Βαμβακά και Δρουσιώτη και ως στρατολόγον. Πάντως έξετέλει διαταγὰς.

Β. Ε.— Τί ήτο ὁ Βαμβακάς;

Μ.— Άρχηγός. Ὁ Δρουσιώτης τὸν διεπέμψε όταν έφυγε στις συμμορίες.

Β. Ε.— Μήκος σου ὀργάνωσης τὸν άνωτ. τομέα;

Μ.— Αὐτὸ βοήθησε ἡ Άλδικη.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν καταθέτει ὅτι εἶχε ὁ ίδιος τὸ ψευδώνυμον Μίλτος. Ψευδώνυμα είχαν και οἱ ὀμοδόρχοι και τὰ μήλη διά συνμοτικούς λόγους.

Β. Ε.— Αὐτὰ πὺν σοὺ εἶπε ὁ Δρουσιώτης ὅτι πρέπει νὰ αντίταχῆτε στους κομμουνιστὲς και τούς ξένους, τὰ εἰπες στις ὀμάδες σου;

Μ.— Τὰ εἶπα, ἀλλά ὄχι ὅπως ὁ Δρουσιώτης. Αὐτὸς ήταν μορφωμένος.

Β. Ε.— Τους εἰπες και για τὰ ὄπλα;

Και τὰ ἐγκλήματα; Και ἐδέχθησαν;

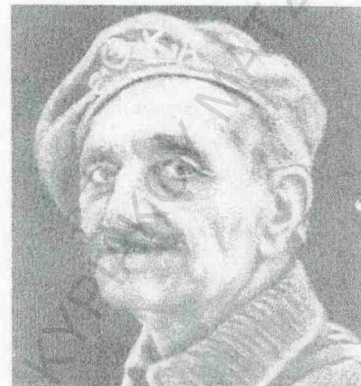
Μ.— Έδέχθησαν.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Γ. ΔΡΟΥΣΙΩΤΗ

Εἰς τὸ σημείον τούτο κηρύσσεται περαιωμένη ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία και καλεῖται νὰ ἀπολογηθῆ ὁ κατηγορούμενος Γ. Δρουσιώτης, φοιτητὴς γεωπονικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἑτὴν 28, Έλληνα ἐκ Κύπρου, ἀγγλικῆς ὀηκότητος.

Ὅπως ἀπολογούμενος εἰς ἄπειστον καθαρεύσαν και μετὴν ἰδιόζουσαν κυπριακὴν προφορὰν, ἐξιστόρησε τὴν ζωὴν του, χωρὶς νὰ βίβη τὴν οὐσίαν τῆς κατηγορίας.

Ανέθετόν του μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν του μετέβη εἰς Βέλγιον δι' ἀνεπίρους σπουδὰς. Τὸ 1940 λόγω τῆς προώθησεως τῶν Γερμανῶν, ἐπεβῆ εἰς ἀγγλικὴν ὀηκότητα, κατέφυγεν εἰς τὴν Έλλάδα. Μετὰ μικρὰν παραμονὴν εἰς Ἀθήνας, ἔβλεπ εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐβδ. Πανεπιστήμιον. Έκρετίθη εἰς τὸ στρατόπεδον Ἀγγλων ὑπηκόων. Ἀπεβίβη Δευτέρως ἐφυγεν εἰς τὸ καιὸ και ὑπηρέτησεν εἰς ἀγγλικὴν μοῦσα. Έπανήλθε μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.

Γεώργιος Γρίβας- Διγενής, αρχηγός της αντικομμουνιστικής οργάνωσης "Χ" κατά τη διάρκεια του εμφυλίου στην Ελλάδα: Ζητήθηκε η συμβολή του για να χαρισθεί η ζωή στον κομμουνιστή Γιαννάκη Δρουσιώτη, που κατεδικάσθη τετράκις σε θάνατο για τη δράση του εναντίον των κυβερνητικών δυνάμεων, αλλά είναι άγνωστο αν μεσολάβησε.

Γιαννάκης Μάτσης, κατέθεσε υπέρ του κομμουνιστή φίλου του Γ. Δρουσιώτη παρ' ότι διαφωνούσε με τη δράση του υπέρ των κομμουνιστών στη Θεσσαλονίκη όπου σπούδαζαν

Εκδικητής" κι άλλοι- τα μέλη αυτής της οργάνωσης- κατηγορούνται ότι:

1. Συνώμοσαν να αποσπάσουν μέρος της Επικράτειας.
2. Ως αρχηγοί και οδηγοί μετείχον ομάδος σκοπούσης να προσβάλη διά της βίας τας αρχάς και να διαπράξη αδικήματα καστά της ζωής των πολιτών.

3. Επί κατοχή όπλων, χειροβομβίδων εκρηκτικών υλών και πηυρομαχικών.

4. Αναγραφή επί τοίχων και άλλων επιφανειών ειδήσεων ή συνθημάτων ανατρεπτικών.

Το Δικαστήριον εισέρχεται εις την εξέτασιν της ουσίας της υποθέσεως.

Η εφημερίδα αυτή δημοσιεύει ολόκληρες τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας χωρίς να βρούμε μια λέξη να στηρίζει τη πρώτη κατηγορία. Αναφορικά με τον οπλισμό της οργάνωσης τα στοιχεία που κατάθεσαν οι μάρτυρες είναι αόριστα και ασαφή. Ο μάρτυρας υπομοίραρχος της Εθνικής Ασφάλειας κ. Σπ. Σκουλαρίδης καταθέτει:

"Όσον αφορά τον οπλισμόν της οργανώσεως διεπιπιστώθη ότι εις τον ανατολικόν τομέα "επέρασαν" πιστόλια και χειροβομβίδες μη κατασχεθέντα".

Και παρακάτω ο ίδιος μάρτυρας συμπληρώνει: "Δύο πιστόλια παρεδόθησαν υπό του Δρουσιώτη εις τον Νεράντζην δι' αγνώστου γυναικός".

Σε μια στιγμή ο Πρόεδρος του Στρατοδικείου Ταγματάρχης κ. Βέσικας ρωτάει το μάρτυρα: "Οι κατηγορούμενοι κατείχον όπλα; Και ετέλουν εν γνώσει των σκοπών της οργανώσεως; Και αυτός απαντά: " Ναι. Των σκοπών της οργανώσεως ελάμβανον γνώσιν δεσμευόμενοι δι' όρκου".

Όπως βλέπει ο αναγνώστης με ένα "Ναι" ο μάρτυρας "απέδειξε" τη σοβαρότερη κατηγορία που βάραινε τους κατηγορουμένους για κατοχή όπλων.

Σχετικά με τη δράση του Γ. Δρουσιώτη, ο ίδιος μάρτυρας καταθέτει: "Ο Δρουσιώτης ανέθεσε εις τους τομεάρχας διαφόρους στόχους, ήτοι την παρακολούθησιν και αναγνώρισιν, υπό του Νικολαΐδη, εις τον οποίον διεβιβάσθη η εντολή διά του Ρούσου των αστυνομικών της Εθνικής Ασφαλείας Μπουρολιά, Ιωαννίδη και Αρζόγλου. Υπό του Ρούσου παρεδόθη επίσης εις τον Νικολαΐδην κατάλογος εθνικοφρόνων των άνω συνοικιών, πιθανώς προς εκτέλεσιν.

Και συνεχίζει ο μάρτυρας για τη δράση του Δρουσιώτη: "Ο κατηγορούμενος ούτος επί κατοχής, ειργάσθη ως περιφερειακός της ΕΠΟΝ εις την Κοζάνην, είναι συνειδητός και επικίνδυνος κομμουνιστής. Εις την Θεσσαλονίκην ήλθε διά κομμαστικούς σκοπούς. Εχρησιμοποίηε πολλά ψευδώνυμα. Ούτος ως βοηθός του Αργύρη (Βαμβακά) κατ' αρχήν και μετά την ένταξιν τούτου εις τας συμμορίας, ως αρχηγός ειργάσθη μετά φανατισμού διά την συγκρότησιν της οργανώσεως, διά να έχη δε άμεσον αντίληψιν της ικανότητος των μελών κατήρχετο μέχρι της βάσεως".

Πάνω σε τέτοια ... "τετραγωνική" λογική στηρίχθηκε η καταδίκη.

Τα παρακάτω θα δώσουν μια ιδέα του "ποιού" των μαρτύρων κατηγορίας. Ενα μέλος αυτής της οργάνωσης, ο Γ. Ρούσος, που η αστυνομία τον παρουσιάζει ως μάρτυρα κατηγορίας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ "ΛΑΪΚΟΥ ΕΚΔΙΚΗΤΗ"

ΤΗΝ ΠΟΙΝΗΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΙ' ΕΝΔΕΚΑ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΕΖΗΤΗΣΕΝ Ο Κ. Β. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Χθες, έβδομη ημέρα της βίας των μελών της οργανώσεως ελαϊκοί Έπικρατεία, ή υπερτάσισι λαδάσα τον λαόν, άντιπύς την επικριματολογίαν ης. Τόν κώλον τόν άγορεύσαν διά κρίσιν σήμερα ή συνήγορος κ. Δερσικάνης όστις ή ήμιλθη τελευταίος, εθε' ή ή δικαστήριον άποσπόμενον εις διάσκεψιν ή έκδοσιν της άπόφασις. Κατά την συνδύασιν της Κυριακής ή δική επανήλθη ενόπιον πύκνου άμφοτέρω τή άποίον είχε συρράσει διά να άκούσιν τόν βασιλικόν έκπρωτον κ. Σπυρόπουλον άναπτύσσοντα την κατηγορίαν. Εις την άγορεύσιν του διακρίσασαν επί τρίαρον, ή κ. Β.Ε. Βέσικας μίαν ακόνα της προσωπικότητος τών κατηγορουμένων και της οργανώσεως, εν επί δε τού ούσιαιστικό περιχομένω άνέλυσε τά στοιχεία της διαδικασίως και με νομικήν επικριματολογίαν τά άνήγαγε εις τόν Νόμον και τέλος έήγησε τής κάτωθι ποιήσις:

ΘΑΝΑΤΟΝ! Διά τούς Δρουσιώτην, (ταρσίς), Σέσσστην Θεοφανίδου, Τζόλον και Καραφουλίδην (τρεις), Νικολαΐ-

δην, Λέοντιν, Δοφλέτογλου, Ήλιωφίλου, Μάστοραν, Καραμάλην και Μίσσιου (δεις).

ΙΣΘΙΑ ΔΕΞΕΜΑ: Διά τούς Λαυρεντιουλον, Στεργίου, Φαράκα και Μίντιν τήν.

ΠΡΟΣΚΑΪΡΑ: 18 έτών διά τόν Άμπατζίδην και εικοτήν 7 έτών διά τόν Γωνιάδη.

ΕΙΣ ΤΟ Β' ΤΜΗΜΑ

Υπό τού β' τμήματος τού έκτάκτου στρατοδικείου έκδικάσθησιν χθες οι κατηγορίαί κατά τόν Δ. Γκιζάρη, Σ. Γκιζάρη, Άργ. Ραμανδάνη, Κ. Γιάσην, Δ. Μανδάνη, Χρ. Μιχαηλίδην, Δ. Παπαδοπούλου, Μάρμας Άφτίνας, Α. Δέλιου και Π. Δούκα, κατηγορουμένων διά διαφόρους παραβάσεις τού ψηφίσματος.

Άπαντες οι κατηγορούμενοι άπηλλάγησαν.

Η Άριστία Άδραμίδου κατεδικάσθη εις φυλάκισιν τριών μηνών.

Η υπόδειξις τού Ίωάν. Σπρίνα άναβλήθη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 28 9 1948

απαντώντας σε ερώτηση του Βασιλικού Επιτρόπου σχετικά με τους καταλόγους των "προγραφών" λέει:

"Ήταν ένας κατάλογος όχι προγραφών, αλλά προσώπων εις τα οποία θα εστέλλοντο επιστολές να μη γίνονται φασαρίες".

Ετσι βγαίνουν οι "μαρτυρίες" που θα στηρίξουν την καταδίκη. Κι αυτά όλα -τα επαναλαμβάνουμε τα παίρνουμε από μοναρχοφασιστική φυλλάδα. Φαντασθείτε ποια είναι η αλήθεια κι η πραγματικότητα.

Η ίδια εφημερίδα δημοσιεύει και το "περιεχόμενο του όρκου των μελών του Λαϊκού εκδικητή" όπως διάβασε στο στρατοδικείο ο Βασιλικός Επίτροπος και τα μεταφέρουμε δωπέρα:

"Ορκίζομαι να δώσω το αίμα της καρδιάς μου για μια λεύτερη ανεξάρτητη και δημοκρατική Ελλάδα. Υπέρτατος νόμος θάνατι για μένα στο εθνικό λαϊκό συμφέρον, η άπειρη αγάπη στην πατρίδα μας. Με ατέλειωτη δύναμη και πάθος, αγαπώ το λαό μας. Με λύσσα μισώ τους εχθρούς, τους βασανιστές και προδότες, τους ντόπιους και ξένους και θα τους τιμωρήσω, με την ευθύνην, το δικαίωμα και το καθήκον του "Λαϊκού Εκδικητή".

Πιστός στα ιδανικά μου, πειθαρχώ και εκτελώ από εσωτερική ανάγκη και θέληση, με σιδερένια πειθαρχία τις διαταγές των ανωτέρων μου. Προτιμώ τον ωραίο, τον μεγάλο του ηρωισμού θάνατο, παρά την προδοσίαν. Ρίχνουμαι με ασυγκράτητη ορμή στη μάχη, γιατί ξαίρω να ζήσω και να πεθάνω για ένα ιδανικό. Κι αν νεκρός πέσω θα πέσω νικητής, πιστός στις ηρωικές παραδόσεις των αμέτρητων αγνώστων λαϊκών αγωνιστών".

Ετσι έγινε η "δική" του Δρουσιώτη και των άλλων κατηγορουμένων κι' είναι τέτοιους ανθρώπους, όπως ούτοι που φαίνονται στον πιο πάνω όρκο που καταδικάζει με θάνατο ο μοναρχοφασισμός και τους στέλλει μπροστά στα εκτελεστικά αποσπάσματα".

Όταν έφθασε η πληροφορία στην Κύπρο για την καταδίκη σε θάνατο του Γιαννάκη Δρουσιώτη από το Στρατοδικείο της Θεσσαλονίκης, το ΑΚΕΛ άρχισε τις διαμαρτυρίες.

Σε τηλεγράφημα μάλιστα προς τον πρωθυπουργό Σοφούλη τόνιζε ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματος Φιφής Ιωάννου (Ανεξάρτητος 2 Οκτωβρίου 1948):

"Η Κεντρική Επιτροπή ΑΚΕΛ διαμαρτύρεται εντονότατα για την καταδίκη σε θάνατο του συμπατριώτη μας Γιαννάκη Δρουσιώτη, ήρωα της εθνικής αντίστασης και μαχητή για τη δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία και ακεραιότητα της Ελλάδας. Ζητούμε αναστολή της καταδίκης και την άμεση απελευθέρωσή του".

Εξάλλου ο Δήμαρχος Λεμεσού Πλουτής Σέρβας σε παρόμοιο τηλεγράφημα προς τον Σοφούλη τόνιζε:

ΔΕΚΑ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ 'ΛΑΪΚΟΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ' ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Δύο θανατικά καταδ και εις τό β' τμήμα του στρατοδικείου

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 29 9 1948

"Εκ μέρους του ελληνικού δημοκρατικού λαού της Λεμεσού, ζητούμε την ακύρωση της καταδικαστικής απόφασης για το συμπατριώτη μας Γιαννάκη Δρουσιώτη και την επάνοδο του στην πατρίδα του Κύπρο".

Σε παρόμοιο τηλεγράφημα προς τη Βρετανική Πρεσβεία των Αθηνών ζητούσε ακόμη την παρέμβαση της για να ματαιωθεί η εκτέλεση του Γ. Δρουσιώτη και να εξασφαλισθεί η

επιστροφή του στην Κύπρο. Τελικά στον Δρουσιώτη δόθηκε χάρη. Υστερα από μερικές δεκάδες χρόνια καλείτο και μιλούσε το μνημόσυνο του ήρωα Κυριάκου Μάτση εξαίροντας τη δράση του, ενώ έγινε προσωπικός φίλος με τον αδελφό του ήρωα Γιαννάκη Μάτση.

Ο κύπριος φοιτητής
Μιχαήλ Ιακ. Ιακωβίδης
ο οποίος σκοτώθηκε
στο Γράμμο
πόλεμώντας με τις
κυβερνητικές δυνάμεις
εναντίον των ανταρτών

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΠΡΟΚΑΤΑΚΤΗ